

opusdei.org

Prelato žinia (2025 m. spalio 16 d.)

Opus Dei prelatas ragina gyventi pašaukimu Dievo Darbe su dėkingumu ir ištikimybe, su meile ir apaštaliniu kūrybingumu palaikyti Opus Dei dvasios ir šeimos tradicijos gyvybingumą.

2025-10-16

Mylimiausieji, tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Šio mėnesio 2 dieną šventėme Dievo Darbo įkūrimo metines, o 6-ąją – šv.

Chosemarijos kanonizacijos sukaktį. Šios dvi datos padeda mums su dėkingumu Dievui apmąstyti savo pašaukimo į *Opus Dei* tikrovę ir iš to kylančią džiaugsmo kupiną asmeninę atsakomybę stengtis būti Dievo Darbu ir jį daryti, tarnaujant Bažnyčiai.

Daugelis prisimenate šiuos mūsų Tėvo žodžius: „Kaip asmens tapatybė išlieka per įvairius augimo etapus – vaikystę, paauglystę, brandą, – taip ir mūsų veikimas kinta, kitaip būtume tarsi mirę. Nekintamas išlieka branduolys, esmė, dvasia, tačiau keičiasi kalbėjimo ir veikimo būdai – tuo pat metu seni ir nauji, visada šventi“ (27 laiškas, 56).

Turime būti kūrybingi ir imtis iniciatyvos dėl to, kaip paaiškiname dalykus ir kaip veikiamo, visų pirma, savo asmeniniame apaštalavime, kai stengiamės krikščioniška dvasia įkvėpti profesinį gyvenimą ir

žmogiškąsias struktūras. Tuo pat metu stengiamės būti ištikimi dvasinio ir apaštališko gyvenimo normoms ir papročiams, kuriuos mums perdavė šv. Chosemarija.

Kita vertus, kaip sakė mūsų Tėvas, „keičiasi kalbėjimo ir veikimo būdai“. Taip buvo ir taip tebevyksta per šį Dievo Darbo gyvavimo šimtmetį. Tokių pavyzdžių gausu. Tačiau, tuo pat metu niekas nesikeičia nei dvasioje, nei maldingumo normų ar šeimos papročių turinyje. Žinoma, ne viskas yra vienodai svarbu, nes mūsų dvasioje yra tiek esminių krikščioniško gyvenimo aspektų (tai, visų pirma, Eucharistija), tiek detalių, kurių, galėtume manyti, mūsų Tėvas, kaip steigėjas, būtų galėjęs atsisakyti arba pakeisti kitomis nepažeisdamas dvasios esmės. Vis dėlto, reiktų turėti omenyje, kad visose tose detalėse galime įdėti daug meilės ir taip jos gali tapti labai vertingos. Be to, maži

papročiai padeda sukurti ir palaikyti tam tikrą šeimos tradiciją, kuri, visumoje, tampa reikšminga kaip vienybės raiška – tokios vienybės, kuri yra gyva dabartyje ir gyvybiškai susijusi su mūsų ištakomis. Šiuo atžvilgiu, nors ir pripažindamas akivaizdžius skirtumus, prisimenu Benedikto XVI žodžius apie visuotinę Bažnyčią: „Tradicija yra gyva upė, kuri jungia su ištakomis, gyva upė, kurioje ištakos visada pasilieka“ (Benediktas XVI, audiencija, 2006 m. balandžio 26 d.).

Kartais galime patirti rutiniškumo pagundą pamaldumo normose, papročiuose ir ugdymo priemonėse. Jeigu stengiamės daryti tai su meile, nebus nei rutiniškumo, nei pripratimo – meilė visa atnaujina (plg. Apr 21,5). Kaip mums neseniai priminė popiežius Leonas XIV, „meilė, visų pirma, yra būdas suvokti gyvenimą, gyventi“ (*Dilexi te*, 120). Kiekviena diena nušvis naujomis

spalvomis ir galėsime vis iš naujo atrasti savo dvasios grožį. Todėl svarbu trokšti būti ištikimais ne tik vienam reikalui – gyvenimo planui, bet, visų pirma, vienam asmeniui: Jėzui Kristui ir, su Juo ir Jame, savo broliams ir seserims bei visam pasauliui. Su tokiu žvilgsniu galėsime suprasti šį mūsų Tėvo paraginimą: „Būkite ištikimi, mano sielos vaikai, būkite ištikimi! Jūs esate tėstinumas“ (*Kalbantis su Viešpačiu*, 79). Dievo Darbas yra mūsų rankose, kaip paveldėtasis turtas, kaip lobis, ir turime bendradarbiauti, kad jis atneštų vaisių ir kad jį perduotume, su Dievo malonės pagalba ir džiaugsmu, net jeigu ir turime asmeninių trūkumų ir klystame. Nenusiminkime ir dėl išorinių laiko ar vietos sunkumų.

Šiuo taikai pasaulyje leliamu metu nepaliaukime vienyti su Romos popiežiumi ir jo intencijomis.

Su visa meile jus laimina

jūsų Tėvas

Roma, 2025 m. spalio 16 d.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-zinia-2025-m-
spalio-16-d/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-zinia-2025-m-spalio-16-d/) (2026-03-13)